

- 2) Din dispozițiile articolului 18 alineatul (2) din Regulamentul Dublin rezultă că imediat după depunerea solicitării de recunoaștere a responsabilității, la 5 martie 2015, autoritățile neerlandeze ar fi trebuit să suspende examinarea cererii de protecție internațională, care la această dată era încă în curs de desfășurare în Țările de Jos, și că, după expirarea termenului prevăzut la articolul 24 din regulamentul, ar fi trebuit să înceteze examinarea prin retragerea sau modificarea deciziei anterioare din 11 iunie 2014 de respingere a cererii de azil din 4 iunie 2014?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, responsabilitatea pentru examinarea cererii de protecție internațională formulate de reclamant nu a fost transferată Italiei, ci a revenit în continuare autorităților neerlandeze, întrucât pârâtul nu și-a retras și nici nu a modificat decizia din 11 iunie 2014?
- 4) Autoritățile neerlandeze și-au încălcat obligația care le incumbă în temeiul articolului 24 alineatul (5) din Regulamentul Dublin, mai precis, de a comunica autorităților italiene informațiile necesare care să le permită acestora să verifice dacă statul italian este responsabil pe baza criteriilor stabilite în acest regulament, întrucât nu au comunicat că la secția de contencios administrativ a Consiliului de Stat din Țările de Jos era pendinte o procedură de apel având drept obiect a doua procedură de azil?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la a patra întrebare, această încălcare a obligației conduce la concluzia că, astfel, responsabilitatea pentru examinarea cererii de protecție internațională a reclamantului nu a fost transferată Italiei, ci a revenit în continuare autorităților neerlandeze?
- 6) Dacă responsabilitatea nu a continuat să revină Țărilor de Jos, în condițiile predării reclamantului din Italia către Țările de Jos, în contextul cauzei penale care îl privea pe acesta, în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul Dublin, prin derogare de la dispozițiile articolului 3 alineatul (1) din acest regulament, autoritățile neerlandeze ar fi trebuit să examineze cererea de protecție internațională depusă de reclamant în Italia și prin urmare, în mod rezonabil, nu ar fi avut dreptul să facă uz de posibilitatea prevăzută la articolul 24 alineatul (1) din Regulamentul Dublin de a solicita autorităților italiene preprimirea reclamantului?

(¹) Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180, p. 31).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 27 aprilie 2017 –
Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG/Land Berlin**

(Cauza C-220/17)

(2017/C 239/31)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG

Pârât: Land Berlin

Întrebările preliminare

1. a) Dispozițiile articolului 7 alineatele (1) și (7) din Directiva 2014/40/UE (¹) coroborate cu cele ale articolului 7 alineatul (14) din Directiva 2014/40/UE sunt nevalide din cauza încălcării principiului securității juridice, deoarece impun statelor membre să interzică introducerea pe piață a anumitor produse din tutun, fără să fie clar și precis care dintre aceste produse din tutun trebuie interzise începând deja cu 20 mai 2016 și care doar începând cu 20 mai 2020?
- b) Dispozițiile articolului 7 alineatele (1) și (7) din Directiva 2014/40/UE coroborate cu cele ale articolului 7 alineatul (14) din Directiva 2014/40/UE sunt nevalide din cauza încălcării principiului egalității de tratament, deoarece în privința interdicțiilor care trebuie să fie adoptate de statele membre se operează o diferențiere în funcție de volumul vânzărilor, fără să existe o justificare pentru aceasta?

- c) Articolul 7 alineatele (1) și (7) din Directiva 2014/40/UE este nevalid din cauza încălcării principiului proporționalității și/sau a încălcării articolului 34 TFUE, deoarece impune statelor membre să interzică deja începând cu 20 mai 2016 introducerea pe piață a produselor din tutun cu o aromă caracteristică al căror volum al vânzărilor la nivelul întregii Uniuni reprezintă mai puțin de 3 % dintr-o anumită categorie de produse?
- d) În cazul unui răspuns negativ la întrebările 1. a)-1. c): cum trebuie interpretată noțiunea „categorie de produse” de la articolul 7 alineatul (14) din Directiva 2014/40/UE? Se va efectua clasificarea în „categorii de produse” în funcție de tipul aromei caracteristice sau în funcție de tipul produsului din tutun (aromat) sau pe baza unei combinații dintre cele două criterii?
- e) În cazul unui răspuns negativ la întrebările 1. a) – 1. c): cum se va stabili atingerea limitei de 3 % conform articolului 7 alineatul (14) din Directiva 2014/40/UE cu privire la un anumit produs din tutun, atât timp cât nu există în acest sens date și statistici oficiale și publice?
2. a) Sunt statele membre autorizate ca la transpunerea în dreptul național a articolelor 8-11 din Directiva 2014/40/UE să adopte dispoziții tranzitorii complementare?
- b) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 2. a):
- (1) Articolul 9 alineatul (6) și articolul 10 alineatul (1) a doua teză litera (f) din Directiva 2014/40/UE sunt nevalide din cauza încălcării principiului proporționalității și/sau a încălcării articolului 34 TFUE, deoarece delegă Comisiei stabilirea anumitor cerințe de etichetare și de ambalare, fără să-i impună un termen și fără să prevadă dispoziții sau termene tranzitorii mai largi, care să asigure că întreprinderilor în cauză le rămâne suficient timp pentru a se adapta la cerințele directivei?
- (2) Articolul 9 alineatul (1) a doua teză (textul avertismentului) și alineatul (4) [litera (a)] a doua teză (mărimea caracterelor), articolul 10 alineatul [(1)] a doua teză litera (b) (informații privind renunțarea la fumat) și litera (e) (poziția avertismentelor), precum și articolul 11 alineatul (1) prima teză (etichetarea) din Directiva 2014/40/UE sunt nevalide din cauza încălcării principiului proporționalității și/sau a încălcării articolului 34 TFUE, deoarece acordă statelor membre diverse drepturi de opțiune și drepturi privind aspectul, fără să le impună pentru aceasta un termen și fără să prevadă dispoziții sau termene tranzitorii mai largi, care să asigure că întreprinderilor în cauză le rămâne suficient timp pentru a se adapta la cerințele directivei?
3. a) Articolul 13 alineatul (1) litera (c) coroborat cu alineatul (3) din Directiva 2014/40/UE trebuie interpretat în sensul că impune statelor membre să interzică utilizarea informațiilor care se referă la gust, miros, aromatizanți sau alți aditivi chiar și în cazul în care nu este vorba despre informații publicitare, iar utilizarea ingredientelor este în continuare permisă?
- b) Articolul 13 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2014/40/UE este nevalid, deoarece încalcă articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?

(¹) Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (JO 2014, L 127, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 27 aprilie 2017 – M.G. Tjebbes și alții/Minister van Buitenlandse Zaken

(Cauza C-221/17)

(2017/C 239/32)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State